

Mong Manh Mùa Xuân

Tác giả

Cố NS Trần Thiện Thanh Toàn

Do Cung Nhật ghi lại

Moderato

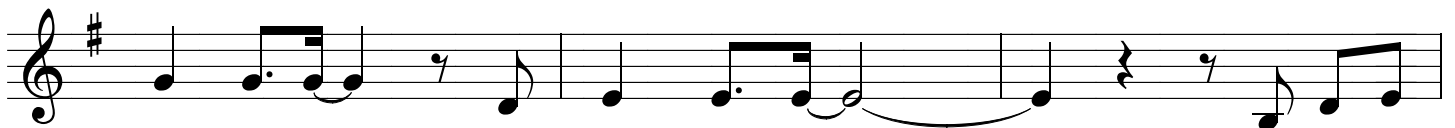

Nắng lấp lánh, giọt sương long lanh, đời ta mong manh, ngày

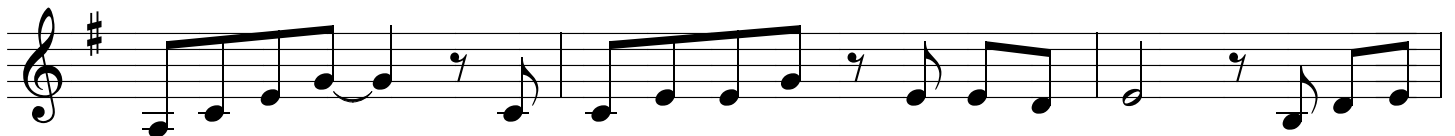
vui qua nhanh.

Sóng dữ tới rừng hoang chơ vơ, tình

em ngây thơ đành thôi phai mờ.

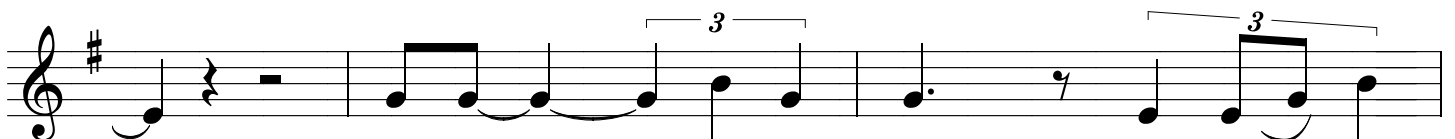
Chợt nghe nổi

hồn lên trong mắt, giận mình ngu ngơ quá u mê mà đi. Tình yêu thẫn

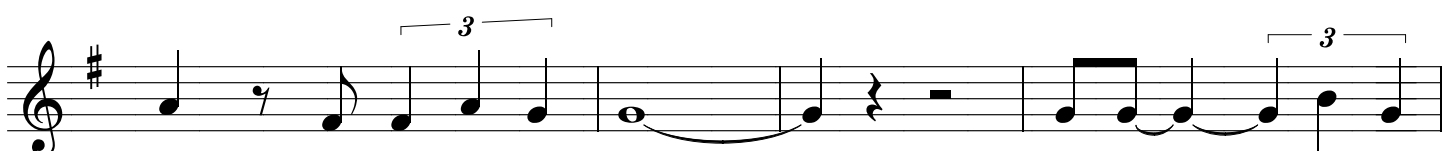

thờ bên song vắng, còn vang tiếng khóc đêm xuân buồn tênh.

Loài người vẫn yêu nhau,

dù chỉ khát

khao, dù ngày tháng xanh xao.

Loài người vẫn yêu

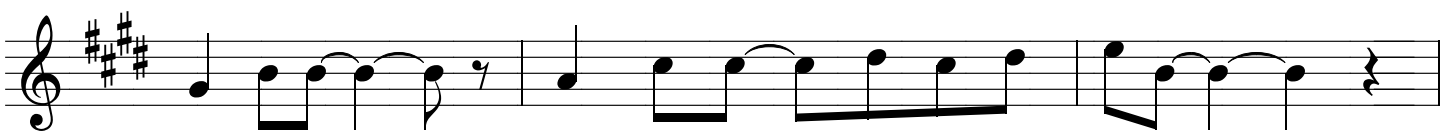
nhau dù chỉ khát khao, dù ngày tháng xanh xao.

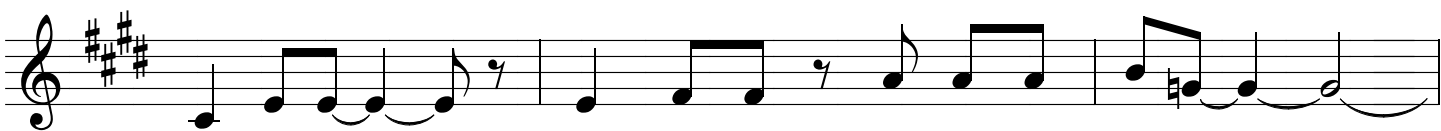
Có những lúc tưởng chừng như chiêm bao lên

chất ngất, tàn cơn mê sao muốn khóc. Chỉ

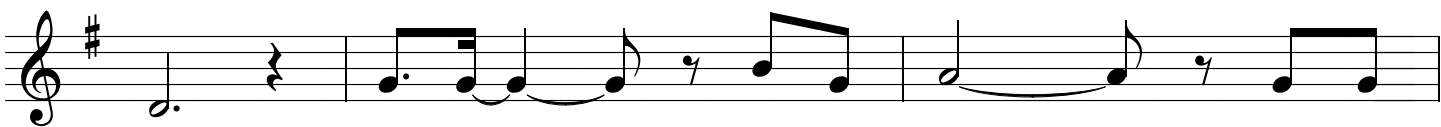
còn ta thôi, còn đôi tay, trái tim khô cứng rồi.

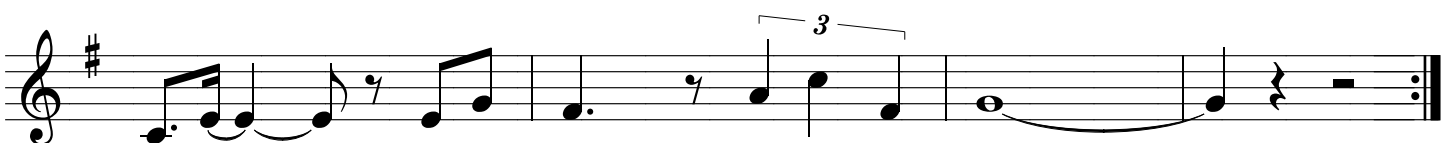
Còn ai không? Còn em không, cho ta chút ước mơ?

Một ngày nắng thật say, ta thức dậy, tình yêu đón

mời. Một chiều gió nhẹ êm, dưới gót

hài em hoa lá cây sẽ khóc hồi sinh.